

הָאֵם רְאִיתֶם פַּעַם יָם שְׁנִבְקָע לְשָׁנִים?
לֹא בְסֶרְטוֹן, וְלֹא בְצִיּוֹר...
אֲלֹא מִמֶּשׁ מוֹל הָעֵינַיִם שְׁלָכֶם?

לֵיל שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל פֶּעַם, הָאֵוִיר
קָר וְצָלוּל, הַכּוֹכָבִים מְנַצְנְצִים, וּמִכָּל הַשְּׁכוּנוֹת,
מִתְחִלִּים לָזֶרֶם הַמוֹנִי אֲנָשִׁים כָּמוֹ נָהָר...

כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם!

• רַבָּנִים קְשִׁישִׁים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים •

• חֲלוּצִים וּפועֵלֵי בְנִיין •

• יְלָדִים קְטָנִים •

ולאן כלם הולכים?
אל ביתו הקטן של הגרי"מ חרל"פ!

כְּמוֹ מַלְאָךְ הַשָּׁרֵת

הָרַב יוֹשֵׁב בְּרֹאשׁ
הַשְּׁלֶחָן, עֶטוֹף כָּלוּ
בְּבִגְדֵים לְבָנִים
מִבְּהִיקִים!

פָּנָיו קוֹרְנוֹת בְּאוֹר
מִתּוֹק שֶׁל אֲהָבָה
אֶחָד שֶׁנִּכְנָס.

מְחִיצוֹת שְׁקוּפּוֹת בֵּין יְהוּדִים

בְּלֵב שֶׁל הָאֲנָשִׁים הִיָּתָה דְּאָגָה: הֵם הָיוּ כָּל כָּךְ שׁוֹנִים זֶה מִזֶּה!
רַבָּנִים עִם שְׁטְרִימְלֹזֶן יְקָרִים עֲמָדוֹ לְצַד חֲלוּצִים בְּבִגְדֵי חָקִי.
אֵיךְ אֶפְשָׁר בְּכָלֵל לִהְיוֹת לֵב אֶחָד?

הַשְׂאֵלָה שְׂפָעָמָה בְּלֵב
הָאֵם נִזְכָּה הַלֵּילָה לְרֹאוֹת נֵס?
הָאֵם נִרְגִּישׁ אֶת קְרִיעַת יָם סוּף?

דְּבַרֵּי תוֹרָה מִתּוֹקִים מְדַבֵּר

הָרַב מִתְחִיל לְדַבֵּר דְּבַרֵּי תוֹרָה, קוֹלוֹ מְתְרוֹנֵן וְעֵינָיו נּוֹצְצוֹת.
אִפְלוּ מִי שֶׁלֹּא הָבִין, הָרָגִישׁ אֶת הַחֹם וְאֶת אֹר הַשֵּׁם שֶׁבִקֵּעַ מִדְּבָרָיו.

הַשֶּׁקֶט שֶׁלִּפְנֵי הַסֵּעָרָה

פְּתָאם, קָרָה מִנְשֵׁהוּ שְׂאָף אֶחָד לֹא צָפָה לוֹ!
הָרַב חֲרַל"פ הִתְנַשֵּׂא מִמְּקוֹמוֹ, עָמַד זָקוּף וְרַם כְּמוֹ מַפְקֵד עֲלֵיוֹן.

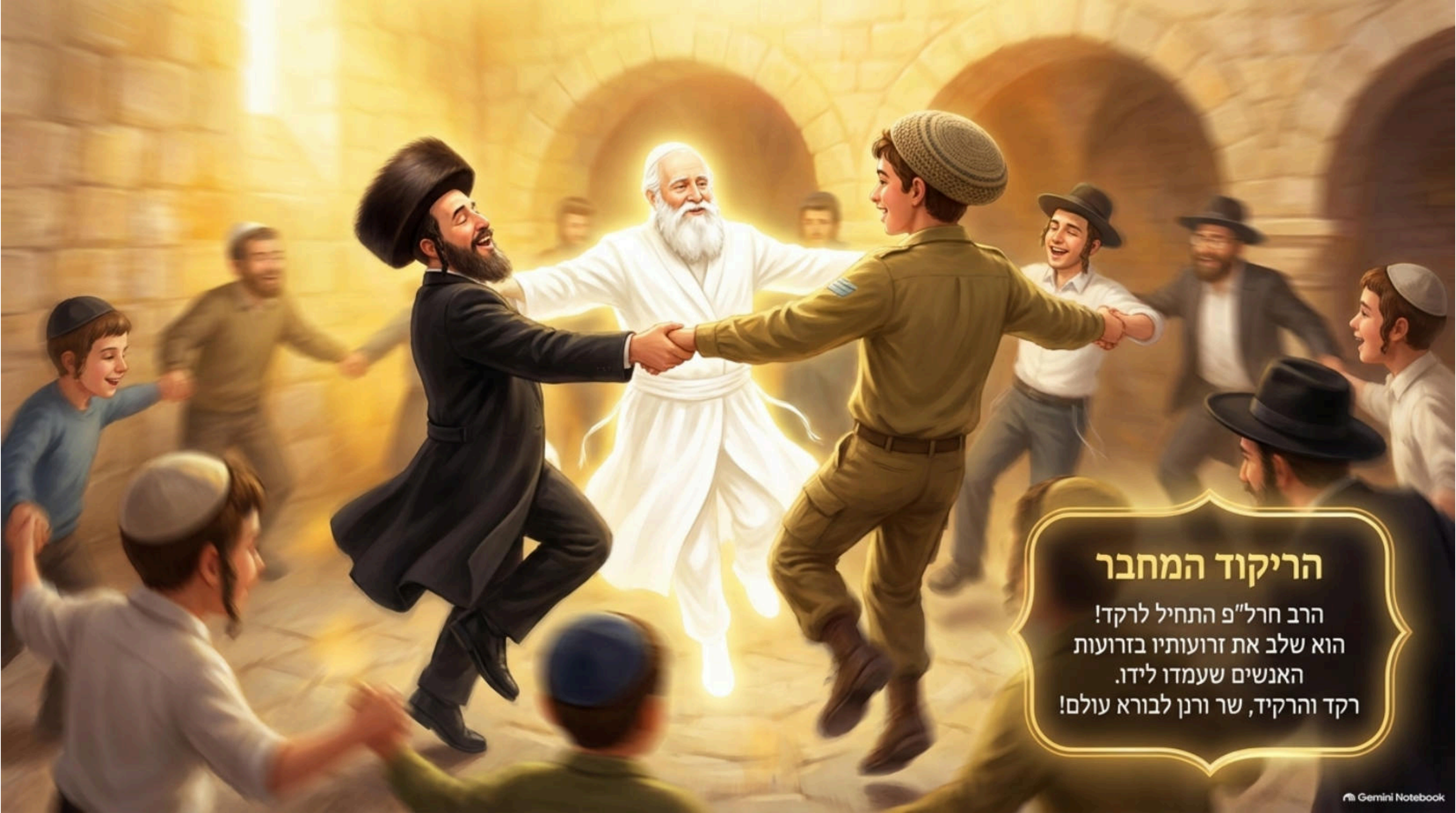
הַשֵּׁם יִמְלֹךְ: לְעוֹלָם וָעֶד!

הַשָּׂאגָה הַזֹּאת זְעִזְעָה אֶת הַקִּירוֹת!
אֵשׁ אֲדִירָה שֶׁל אֱמוּנָה וְהַכְרָזַת מַלְכוּת נִצָּתָה בַּלֵּב.

שִׁירָה שְׁבוּקֶת יָם

וּמִיד, פֶּתַח הָרֵב בְּשִׁירָה סוּעֶרֶת:
דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – וַיִּסְעוּ!
כָּל הַנַּחֲלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם –
וְהֵם נִבְקַע בְּשִׁירָה!

הריקוד המחבר

הרב חרל"פ התחיל לרקד!
הוא שלב את זרועותיו בזרועות
האנשים שעמדו לידו.
רקד והרקיד, שר ורנן לבורא עולם!

וְאַז... נַעֲשֶׂה הַנֶּס הַגָּדוֹל!

הַמַּחֲצוֹת נִפְּלוּ לַגַּמְרִי!
רַבָּנִים אָחֳזוּ בְיָדֵי חֲלוּצִים, סוֹפְרִים וְסָעוּ כְּתָף אֶל כְּתָף עִם יְלָדִים.
כָּלֶם הִתְלַכְדוּ כְּחוּמָה אַחַת, כָּמוֹ גְּלִים מְשֻׁנֵּי הַצִּדְדִּים.

לִלְכֶת בְּתוֹךְ יַם סוּף

לָבָם פָּעַם בְּקֶצֶב אֶחָד שֶׁל אֲמוּנָה
וְאַהֲבָה לַהֲשֵׁם וּלְעַם יִשְׂרָאֵל!
הֵם הִרְגִּישׁוּ מִמָּשׁ בְּתוֹךְ יַם סוּף...
שֶׁהַמַּיִם עוֹמְדִים כְּחוֹמָה, וְהֵם צוֹעְדִים
בִּיבֻשָּׁה מְלֵאִי בְטָחוֹן וְשִׂמְחָה!

מִי
תֵּי
יָבִ
הָ

בְּקָר חֶדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם
לְפָנוֹת בְּקָר, הַשָּׁמַיִם הִתְחִילוּ לְהָאִיר.
הָאֲנָשִׁים יָצְאוּ וַחֲזְרוּ לְשִׁכּוֹנוֹת, אֲבָל הֵם כָּבָר לֹא הָיוּ אוֹתָם אֲנָשִׁים.
הַמַּחֲצוֹת שֶׁבֵּלֵב נִעְלְמוּ לְגַמְרִי.

הַסֹּד נֶשֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל

יְלָדִים יְקָרִים, כְּשִׁיהוּדֵי נָשֶׁר וּמֵאַמִּין בְּאַמַּת מְכָל הַלֵּב,
וּכְשֶׁאֲנַחֲנוּ אוֹהֲבִים כָּל אֶחָד בְּעַם יִשְׂרָאֵל...
אֵין שׁוּם יָם שֶׁלֹּא יָכוֹל לְהִבָּקֵעַ!

